

આજકાલનો સુધારો

—યાત્રા—

ચાલુ જમાનો

—રચી પ્રસિધ્ધ કરનાર—

માસ્તર ગોરધનલાલ એચ. શાહ. અમદાવાદી,
ભાગાતજાવ રોડ-સુરત.

સુરત ચક્રાના પુલપર ટાંકી પાસે આવેલા શંકર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકળે છાપ્યા.

આવૃત્તિ ૧લી.
સંવત ૧૯૧૦

પ્રત ૨૦૦૦.
સને ૧૯૧૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી સંપીરણ નં-૧૬
૮૪૩૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૧૩૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ યાજ્ઞાલક્ષ્મી સુધારો

વિષય ૬ - ૩

આજ કાલનો સુધારો.

ચાને

—ચાલુ જમાનો.

(રાગ ખ્યાલ.)

જુઓ સુધારાની રીત, બાદ્યો વિચારીને ચીત.
કોટ પુરને પાટલુન પહેરે, કરમાં રાખે સોટી....
પુરશી ઉપર ખાવા માગે, લુગડાં સોતાં રાટી.—જુઓ.
માંસ મદીરા માટી ખાતાં, દોષ ગણે નહિ જરીએ
કરશી ખાવું બંધ કરીને ખાય છે કાંટા છરીએ—જુઓ.
ઘોતલીઓની ધાડ પડીને, અંગરખે થઇ અમી
મોળીઓની તો માંકણ માંડી, લાગી ટોપી લમી—જુઓ.
નવીન ફેશનના રૂમાલ રાખે, રાખે પગમાં મોઝાં
છોને ધરમાં ઘંટા વાગે..., છોકરાં મરેરે રોતાં—જુઓ.
નાંચે ને સુણે
ડોકા ધુણે.—જુઓ.

રંક હતા તે રાય બન્યા સૌ, રાયજ રંક લેખાય
 ધર્મને નામે ધાડજ આવે..., પાપનો પંથ પળાય.—જુઓ.
 જે પ્રેમદા પગે ચાલે તે..., એસે મોટર માંચ
 મીસ્તરનો કરે ઝાલી બજારે, જાએ છે અહિં તાંચ.—જુઓ.
 ધર્મ નીતીને નેવલે મુકી, અનીતી ઉરમાં ચ્હાય
 ફેશન બાઈનાં ફંદે ફસાણા, રંક ને મોટા રાય.—જુઓ.
 ઝેર વેર વધ્યાં વસુધામાં, વ્યસન વધ્યાં વિધવિધ
 ગાંજો અપીણને દારૂની બોટલ, હોટલમાં જઈ પીધ.—જુઓ.
 જે ધરમાં ચાંદી સોનાનાં, પાત્રો તણા નહિ પાર
 તે ગૃહમાં જઈ જોતાં જણાએ, લોખંડ દારોદાર.—જુઓ.
 એન પડે ના ચાહ વિના કહું, ચાએ વાળો દાટ
 રાયથી માંડી રંક સૌને..., ચાએ કર્યો સનીપાન.—જુઓ.
 કયા વારતા કાન ધરે નહિ, શાસ્ત્ર સિદ્ધાંત ન જાણે
 રાંડો તણા ગાયન સાંભળવા, એસે છે જઈ ખુણે.—જુઓ.
 સંધ્યાને ગાયત્રી ચૂક્યા..., નિમાજ મુક્યા પડતા
 વૈશ્ય બ્રાહ્મણુ આવકના છોર, ચાલે છે રડવડતા.—જુઓ.
 નમસ્કારનું નામ તજીને ..., જુદાર મારે જોડે
 જે પ્રભુ કરતાં એર કરડે, સલામ કરતા દોડે.—જુઓ.
 જો તુલસીને દેવો કેરી..., પૂજી મુકી પડતી
 હાય બાપજી હિંદુ જનની, ચાએ શું કહો ચડતી.—જુઓ.
 તાડીને તો બહાલી સમજે, હોટલ સમજે વીથી
 સગાં સ્નેહીજી જેં જપાવા, જાય ખુગાળાં પેથી.—જુઓ.
 શીખ
 નીચી

ખોડા દોરને ખડ નવ દેને, નવ દે દીન ને દાણા
 ડાહ્યા ડમરા સૌ મુધરેલા, પુરવે મળવા પહાણા.—જીઓ.
 રંડી માગે રૂપીઆ તો કે, લે લે મેરી મૈયા.
 ફકીર માગે પૈસા તો કે, ચલખે સાલે કપસા.—જીઓ.
 ગરીબ બીખારી સંતજ આવે, પૈસા લેવા દોડા
 ધડાક દધને બેઠો યધને, મારે તેને જોડા.—જીઓ.
 ભણી ગણીને સૌજન ઇચ્છે, નિર્લજ નોકરી હર
 સુરને નુર ગુમાવી બેઠા, બની ગયા અસુર.—જીઓ.
 સેન્ટ લવંડર લેખધી મોહ્યા, મોટરથી મશગુલ
 બાઈ શીકલને ભાઈ વળ્યા છે, આપી મોં માગ્યા મુલ.—જીઓ.
 દાનણને ડીસમીસ કરીને, અશને રાખ્યું ખાણ
 અંજન મંજન વહાલાં ગણીને, કરે ધન ખરબાદ.—જીઓ.
 થોડું બણ્યો પણ કરે ઢોગ તે, વિદ્વાતાનો આજ
 સવાલ પૂછે પંડીત આવી છુપાવે મોં તે આજ.—જીઓ.
 કાચ લોખંડ સૌ વહાલા ગણીને, ધાતુને મારી ટેસ
 ટેબલ ખુરશીનો હાડ બનાવી, ફેશન બનાવી બેસ.—જીઓ.
 દેશી વસ્તુ ડીસમીસ કરીને, વિદેશે મોહ્યું મન ✓
 નવીન નવીન ચીજો ખરીદે. કરી ખરબાદ સૌધન.—જીઓ.
 કોલર, નેકટાઇ ગળે લગાવી, અકડ બને કડું આપ
 ખુટ પગે પાટલુન ચઢાવી, બને ગોળાના બાળ.—જીઓ.
 સેન્ટ લવંડર માયામાં નાંખી, બને ઘણા મશગુલ
 ગલ્ફ લગાવી, ફેશનમાં રહે પુલ.—જીઓ.
 નિદે ખાશ
 આજ—જીઓ.

બીડી બાધને ઢેમ ગણીને, ચીરટ ખરીદે ખાસ
 ઢઢા સુધી ભાઈ બણ્યા નથી, રોફ બતાવે આજ.—જુઓ.
 ઉપરથી બહુ રોફ બતાવે, બધી બીએ ભાઈ આજ
 ઓડર પ્રમાણે હુકમ ઉઠાવે, ભાઈ બાધનો આજ.—જુઓ.
 આશુક માશુક વાતો કરવા, ખુણે ખાચરે બેશે,
 લેણદાર જો આવે સામે, તરત ધરમાં પેશે—જુઓ.
 વ્યભિચારમાં મસ્ત થઈને, કરે ધન બરબાદ,
 ગોરી તજ ધરની ગુણવંતી, કરે ગણીકાથી પ્યાર—જુઓ.
 ચીની ચલાણાં ખાલા રકાખી, ફાનસ ફક્કડ લીધ,
 પુટી જતાં પુટી બદામ નાવી..., ફેગટ ફેંકી દીધ—જુઓ.
 વિવિધ પ્રકારનાં વાળાં લાવે, ગમતી મૂકે મકાન,
 બગડયું કે પછી ખારજ વાગ્યા, મલે નહી કંઈ ભાન—જુઓ.
 એરંડયું અધવચ રહ્યું..., ગંધાતું આસલેટ,
 બેલદ આવી ભરાયું ધરોત્તર. પાકયું બ્યાં કહું પેટ—જુઓ.
 ચોળી મટીને પોત્રકાં પેકાં, પારસી ફેસ પોસાય,
 કંથ કલ્હામરી કાન્ના મળેના, વર વધુ વશ વરત થ—જુઓ.
 શીરપર સીખા ગોખ રીવા, નથી રાખતા ઝાઝા,
 નવીન દેશનના બાલ કપાવે, બનવા સાહેબમદદ—જુઓ.
 ધૂમાડાના ઢગલા કહાડે, બીડી મોંમોં ધાલી,
 એક બળે કે બીજી કરમાં, તરત લેછે ઝાલી—જુઓ.
 દેશનમાં બેરીને રાખી. લઈ ચી... બાલે,
 છૂટે મોંએ ... કરશ ખુગા... —જુઓ.
 ભોળો બીઃ

પ્યારીનું તો માની સાચું, કરે સ્વામી પસ્તાવ,
 કહેને બહાલી કહેને પ્યારી, થતું દુઃખ બતલાવ—જીઓ.
 સ્વામીને તો અદકો રાખી, કરે કામની ઉચ્ચાર,
 પ્યારા મારા વધું દર્દ છે..., ઝકટરને બતલાવ—જીઓ.
 છાયલ છીદડી ગયા છુપાઇ, ગવનથી ચુલતાન,
 ચુડી મટી ચતુરામાં વધ્યું છે, બંગડી બાઇનું માન—જીઓ.
 બારીક વસ્ત્રે શરીર સજીને, નારી ઘણી હરખાય,
 અંગ તમામ દેખાઇજ આવે, સુર જોઈ શરમાય—જીઓ.
 રાંડી તે ધર માંડી બેડી, કરી બીજાથી પ્યાર,
 ભક્તાણી થઇ દેવ મંદીરે, કરે છે બહુ બલિચાર—જીઓ.
 પાન ખાઈ પીચકારી મારે, રાખે મુખડું લાલ,
 બારીએ બેઠી નારી બોલે, બોલે મુખથી બે તાલ—જીઓ.
 ઉમર કાચઃ લલના કદી જો, વૈધવ્યતાને થાય,
 સગાં સ્નેહની નાજા મૂકી, પુર્નલગ્ન કરવા મન જાય—જીઓ.
 બાર વરસની બાળા આવે, બાળકીમાંજ લેખાય,
 જે રમી રમી થતી ઢીંગલીએ, ગર્ભવંતી દેખાય—જીઓ.
 પામડીને નજે પ્રેમથી..., સાચું ન પોસાય,
 ધર્માને નામે ધાડજ આવે, પાપી પડે પોબાર—જીઓ.
 બલિચાર પ્રપંચ ચોરી જુક, અધર્મ અનહદ થાય,
 સત્ય જઈ પાતાજો પેઠું..., જામી ગયો જુગાર—જીઓ.
 પૈસાવાળો હોય દીવાનો, છતાં સર્વે પૂજાય,
 આવે સામો, કરે નહિ સનમાન—જીઓ.
 પૈસે પુત્રી વેચે, ✓
 તપણ, જમાઇ કરી ઝટ લે છે—જીઓ.

વધુ પૈસા મેવાને માટે, પુત્રી લોટરી કહાડે,
 નંબર જેનો લાગી જતાં, જમાઈ તેનો થાયે—જુઓ.
 કરને નાણું લેવા જતાં, પુત્ર બને છે આપ,
 લેણદાર આવે લેવા ત્યાં, બની ખેશે છે બાપ—જુઓ.
 ચોર હતા તે શાહ થઈ ખેશે, શાહ થાયે છે ચોર,
 વારજ તેતી ધાડજ આવે, કરવો ક્યાં જઈ શોર—જુઓ.
 નીચ જતીનાં ધણાં મનુષ્યો, સજે સોળ સણગાર,
 ફેશનમાં અપ-ટુ-ડેટ બનીને, ધાલી ફરે ધડીઆળ—જુઓ
 સામે બલે ને નીચજ આવ, કહો કોણ રોકનાર,
 ફેશનમાં અંજાઈ ગયા ને, કરે સલામો આપ—જુઓ.
 મેળા ખેળામાં જઈ જોતાં, દીલ મારું દુખાય,
 દેડ બંગી ચમાર સૌ કહું, ધકકા મારી જાય—જુઓ.
 દેવ વસ્યા ડુંગરમાં જઈને, મઝકે રહ્યા છે પીર,
 રામ રાજમાં રહીને જોતાં, દીશે અત્યંતજ ભીડ—જુઓ.
 ઠાકોર થઈ મોટા કહેવાયા, ઠાક કીધો બહુ દુર,
 કન્યા કુળવાનને ન દેતાં, દીએ પૈસા બરપુર—જુઓ.
 દષ્ટિએ નવ દેવ ગમે ને, તિરથ ગમે નવ લેશ,
 છેલ છખીલા બાઈ બને ને, સીધાવે સરકલ સેલ—જુઓ.
 લા સરદાર સુરા દીશે છે, લઈ પટાકડું હાથ,
 કાપર તેતર હોલા હણીને, દુભાવે જગનાથ—જુઓ.
 સગાં સખંધી રનેહી આવે, આવે નાતજ વાળા
 જમનાનો કોઈ ભાવ ન પાળે આપે = ખુશખબર —જુઓ.
 માંદા પડતાં સગાં સખંધા,
 ધકકો ફેરો જો આવો પકે

પુરુષમાંથી ઘટ્યું પુરખ્યાતન, જામ્યું ત્રિયાનું રાજ.
 બાઈ બીલાડી બાઈજી ઉંદર, એવું બન્યું છે આજ.—જીઓ.
 બેશી મયાં ડાઘા બુઢીઆનાં, મુખપર ચોપડી મેશ
 નીત રહ્યા વળગી વ્યભિચારે, શ્વેત થયા સીર કેશ.—જીઓ.
 માત પીતા થઈ પાળક પોતે, બાળકને દઈ બોધ
 પેટ નીમીતે પાપ કરાવે, કરી કારમો કરોધ.—જીઓ.
 બસે લાખનું દેવું થાયે, લે આસમાન મકાન
 પાળક બાળકનો થઈ પોતે, દેવામાં કુબાવે આમ.—જીઓ.
 કોણ કવીનો ભાવ પૂછે છે, નાટક ચેતક ઉર ચ્હાય
 થાય ખુશી નાયકા નચાવી, ઘણા મનમાં હરખાય.—જીઓ.
 મહા કવિનાં કૃત્ય પુસ્તકો, કરમાં ના પેસાય
 નાટકડાની નોની ખુકો, અહિં તહિં લઈને જાય.—જીઓ.
 નાનપણમાં પાળી પોષી, મોટા કીધા બાળ
 ઉમર લયક ધાતાં પોતે, ભાંગે પીતાનાં હાડ.—જીઓ.
 માત પીતા જો ખુમો પાડે, સાંભળી બહુ હરખાય
 લાડીને કરમાં રાખીને, ખુશી ઘણો તે થાય.—જીઓ.
 નાટક સીંસા જાડુ સરકસના બેલ દીસે વિધવિધ
 હાથે કરી પૈસા ખરચીને શાને માગો તમ ભાખ.—જીઓ.
 શહેરમાં હોટલ ગામડે હોટલ, હોટલ હોટલ હાય
 અઢાર વર્ણુ ભેગી થઈ પ્યારા, ચાને ખીસકૂટ ખાય.—જીઓ.
 પવિત્ર ગણી ગણી ભુદેવો, પાન પડી લઈ ખાય
 ન તકને, ઘણા મનમાં હરખાય.—જીઓ.
 દેખીને, મનમાં બહુ લલચાય
 આજે, બેશી જઈ ત્યાં ખાય.—જીઓ.

અહમ્મન જાણે ના કશું પણ, ગુરૂ બનવા તે આચ
 ખોટા ખોટા ઢોંગ લગાવી, મફતીઓ માલ ખાય.—જુઓ.
 ખાવે તો બે સ્ત્રી રાખી પણ, ચેલે રાખી ચાર
 ખામી તો ખોળતાજ ફરે છે, ચોરી મફતની દાખ.—જુઓ.
 નારી ગર્ભ સ્વધામ સીધાવી, સંપત્તી પામી નાશ,
 ભાઈ હવે નવરા થઈ બેઠા, બેઠા લઈ સન્યાસ—જુઓ.
 કોઈ જમાત લઈ રખડે છે, રાખી મોટા દાઢ,
 સિધ સાધક બેસ બનીને, વાળે છે બહુ દાટ—જુઓ.
 આચારો ઉંચો મુક્યોને, ઉંચો મુક્યો સહુ ધર્મ,
 શાસ્ત્ર સિદ્ધાંતનો ભેદ ન જાણે, જાણે નહિ કંઈ કર્મ—જુઓ.
 પાખંડી દંભી બની બેઠા, રાખી બહારનો ટંબ,
 અટમ સટમ કંઈ સમજાવી, કરે મહંતનો ઢોંગ—જુઓ.
 આજ ગુરૂ એવા અવસોડી, શકું સમાવી ન શોક,
 પણ ધુતી ધન શિષ્યોનું લેતાં, પાકી મુકાવે પોક—જુઓ.
 અંધ ગુરૂને શિષ્યજ બહેરો, એવું બન્યું છે આજ,
 તેમ છતાં બની સિધના બેટા, ખાલી કરે પતરાજ—જુઓ.
 ખોટાં મોતી કાચ કીડીઆં, ભગવત ભુપણ ધાણે,
 સોનું રૂપું મણી મુક્તા વીણુ, સુત સ્ત્રીને નવ ચાણે—જુઓ.
 એકાદશી ઓચ્છવનાં જંગલ, અતિ કઠણ તને ભાગે,
 ભાંડ ભવંચા જેવા સાર, સારી રાતજ જાગે—જુઓ.
 હરીનું ચંદન ધસતાં તારૂં શ્રમથી શરીર, છૂગડે,
 ચડસ ગાંજ લઈ મરી મસાલો, ભાવે બંજુગાંજાં પડે—જુઓ.
 બે પૈસાની ગુરૂ સેવા બતાવે, ત્યાં જ
 ધરની સ્ત્રી ન્યારે માગે ધરાણું, ત્યાં

આ કરવું આ ન કરવું એમ, અન્યને શિક્ષા દે છે,
 તે પ્રમાણે તું નથી કરતો, અનુચિત કર્મ કરે છે—જીઓ.
 ભારત ભાગવત કે રામાયણ, રૂડી રીતે વંચાય,
 ત્યાં જઈ સાંભળતાં ઉંઘ આવે, ડોલમ ડોલા થાય—જીઓ.
 લોક તણી મસ્કરી કરવા, આગળ પડે છે આપ,
 ગાંડ તળે જે રેલો આવે, ઉડી તરતતું જાય—જીઓ.
 જે ગુજરાત વિશેજ હતી હા, લક્ષ્મીની લીલા લહેર,
 ત્યાં ભટકે બીખારી ટોળાં, અહીં તહીં ઘેરો ઘેર—જીઓ.
 લેખક તો તફડીયાં મારી. જોઈ નજરે ને કહે છે,
 હિંદ દયાના બળતા પેટ, દેખે એવું કહે છે—જીઓ.

માતૃ પ્રેમ.

રામ ગઝલ.

કીધા ઉપકાર તેં લાખો કરડો તેં મને માતા...
 ઉદરમાં માસ નવ મુંજને વિંધાર્યો તેં મને માતા,
 ધણું દુઃખો ધણું કષ્ટો ખરે વેઠ્યાજ તેં માતા.
 કર્યું રક્ષણ પ્રીતેથી સહીને દુઃખ તેં માતા...
 હવું હું નાનકું બાળક કર્યું પોષણ તેં મહારં...
 રડું જો હું કદી માતા દાએ પયપાન તું ખ્યારં,
 સુવાડી પારણે મુંજને કરે ધર કામ સૌ તારાં.
 રડું હું ઉંઘમાંથી કે ઝડપ તું આવતી માતા.
 સમી સાંજ મને માતા સુલી તું સોડમાં લઈને,
 ઉઠું હું રાતમાં ઝબક્યા ઉઠે તું ઉંઘ લાગીને...
 કરી પેપણ તેં મારું કરાવ્યું પાન તેં તારં...
 જીગરથી પોષતી માતા કરી હવતર તુંજ ખારં.
 કદી જો હુંક ઉંઘમાં હું તો પડું જો ગોદમાં મુતરી
 સુવાડી બીજ બાળુએ વળી તું ત્યાં જઈ સુતી.
 આવી રીતે મને માતા કર્યા ઉપકાર તેં કોડો...
 સરવ તેં સુખ ત્યાગીને ખરેરે પ્રેમને જોડીને
 જોઈને વહાલ હું તારં ખરેરે શેક્ષ :
 દીવાનો હું બની માતા ખુબે જોરું

મધી દુનીયા વાર્ષો ખોળી નહિ પત્તો જરા લાગ્યો.
 હવે તો ખેર છે માતા મરણનો ભય મેં તાગ્યો.
 ડરીશ ના હું કદી કોથી નહિ પરવા જરા રાખું.
 પ્રભુને હાથ જોડીને હવે તુજ સાથને માંચું...
 નહિ જો છદ્દ મમ સણે દયા લાવી પ્રભુ મારી.
 ભરું હું આગમાં પગલું કરી મમ જીંદગી ખારી,
 નહિ તું જો તંહિ મલશે તને સૌ સ્વર્ગમાં ખોળું.
 ઉપાયો હુંક કોડ હું કરીને તને ખોળું તને ખોળું.
 હવે તો ખસ કરું લખવું ત્રયા શું છે રહ્યું લખવું,
 હૃદયમાં હામ બીડીને તને શોધું તને શોધું...
 જોઉં છું જન્મના વિશે પ્રભુનો આશરો સાચો...
 કરી વંદન કહું તુજને પ્રભુ તમ હાથ મમ દેખે.
 નહિ બુઝિ જરા મારી હવે આગળ કહું ચાલે.
 હશે જો પ્રેમ માતૃનો સ્વર્ગ આકાશમાં મળશે.

-:છપાયછે:-! -:છપાયછે:-!! -:છપાયછે!!!:-

અલૌકિક જાદુ સંગ્રહ.

(૧) એ નામની ચોપડી અમો થોડાંક વખતમાં બહાર પાડનાર છીએ. આ ચોપડીમાં એકંદરે ખાસ કરી ત્રીસ જેલોનો ખુલાસા સાથે સમાવેશ કરેલો છે. આ જેલો એવા તો અદ્ભુત અને આશ્ચર્યજનક છે કે અમારી ચોપડી જોયા પછી તમને તે જેલો શીખવાનું મન થયા વીના રહેશેજ નહીં. કારણકે આજ સુધી જે નામાંકીત પ્રોફેસરો જેવા કે:- (૧) આલવારો ઝીમન, (૨) જી એમ. કાર્લેકર, (૩) દૈલ-તરામ, (૪) પ્રો. નથ્યુ મંછાગંદ, (૫) ડી. વીલીઅમ્સ અને એવા ખીબા કેટલાક મહાન જાદુગરો તથા અમેરીકન જેલાડીઓ આપણા દેશમાં આવી હાથચાલાકીના તથા જાદુના જેલો કરી આપણને જે નવાઈ પમાડતા હતા તેનું તમામ રહસ્ય આ અમારી નાનકડી ચોપડી તમારા સમજવામાં આવશે. અને તેવા અજુગર રહસ્ય શું છે તે સર્વે વાંચકો આપે.

(૨) અમારી ચોપડીની કીમત તા. ૩૦-૧-૨૭ થી તા. ૩૦-૩-૨૦ સુધી એટલે ત્રણ માસ માટે રૂા ૦-૮-૦ રાખવામાં આવી છે. બાદ તે ચોપડીની કીમત રૂા ૦-૧૨-૦ લેવામાં આવશે.

(૩) થયેલા ગ્રાહકોને ચોપડી તૈયાર થયેથી મોકલી આપવામાં આવશે તથા ચોપડી તૈયાર થયા પહેલાંના ગ્રાહકોનાં નામ તે ચોપડીમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે.

(૪) એકજ માણસ પાંચ ચોપડી એક સામટી ખરીદ કરશે. તેવા ગ્રાહકોને પાંચ ઉપર એક ચોપડી ધનામ તરીકે વધુ આપવામાં આવશે.

(૫) જે સાહેબોનાથી નામ નોંધાવવા બાતે ન આવી શકાય તેમ હશે તો તેવા સાહેબો કાર્ડથી પોતાનું નામ તથા ચોક્કસ સરનામું આપી ખુશીથી નામ નોંધાવી શકશે. પરંતુ કાગળથી નામ નોંધવનારે રૂ. ૦-૮-૦ની ટીકીટો કાગળ સાથે ખીંકવી પડશે અને ટીકીટ ખીંકવી હશે તેઓનાં નામ ગ્રાહક તરીકે દાખલ કરવામાં આવશે.

(૬) નામ નોંધાવવાનું ઠેકાણું નીચે મુજબ રાખવામાં આવેલું છે.

સ્તર ગોરખનગર એચ. શાહ.

છપાય છે ! ~~છપાય છે~~ છપાય છે ! ~~છપાય છે~~ છપાય છે !

ૐ અલૌકિક જાદુ સંગ્રહ ૐ

નામચીન પ્રોફેસરોની ધારણા એવી હોય છે કે આપણા ધંધાની માહિતીને જાહેર પ્રજાના જાણવામાં આવી જશે તો આપણા લોકોનો કોઈપણ ભાવ ખુશી નહિ. એવી અદેખાઈને લીધે તેઓ અપવાદ પુસ્તકોનો લાભ આપણી જાહેર પ્રજાને આપી શકતા નથી. પરંતુ આ રંક સેવક મહાત્મા ગાંધીજીના ઉદ્દેશથી ચાલનારો હોવાથી હૃદયમાં કોઈ પણ રીતનો બિન-ભેદ રાખ્યા સિવાય આ બુક જાહેર પ્રજાની સમક્ષ રજુ કરવા હિંમત ધરે છે. જેથી મને આશા છે કે ભારત નરરત્નો મારા ઉડા સાહસને નજરોડેકે અપોતાની ઉદારતા દર્શાવ્યા વિના રહેશે જ નહિ એવી સંપૂર્ણ ખાત્રી છે. અને જેથી કરી મારું આ નજી પુસ્તક પણ હું થોડા વખતમાં આપ સાહેબે સેવામાં હાજર-કરીશ એવી હું આશા રાખું.

—:ગ્રાહક માટે લખેા નીચેને સરનામે:—

લી૦ ભારત નરરત્નો કૃપાકાંક્ષી સેવક:—

માસ્તર ગોરધનલાલ પેય. શા.

